Kurs języka C++

15. Operatory, funkcje i klasy narzędziowe z biblioteki standardowej

Spis treści

- Pary i tuple
- Sprytne wskaźniki
- Ograniczenia liczbowe
- Minimum i maksimum
- Zamiana wartości
- Operatory porównywania
- Typy wyliczeniowe

Pary

- Szablon struktury pair<> (zdefiniowany w <utility>) umożliwia potraktowanie dwóch wartości jako pojedynczego elementu.
- Para posiada dwa pola: first i second.
- Do pól pary first i second można się dowoływać za pomocą funkcji szablonowej odpowiednio get<0>(p) i get<1>(p), gdzie p to para.
- Para posiada konstruktor dwuargumentowy oraz domyślny i kopiujący.
- Pary można porównywać (operatory == i <).</p>
- Istnieje szablon funkcji make_pair() do tworzenia pary (typy danych są rozpoznawane przez kompilator po typach argumentów).

Pary

Przykłady:

```
void f (std::pair<int, const char*>);
void g (std::pair<const int, std::string>);
...
std::pair<int, const char*> p(44, "witaj");
f(p); // wywołuje domyślny konstruktor kopiujący
g(p); // wywołuje konstruktor szablonowy
g(std::make_pair(44, "witaj")); // przekazuje dwie
    // wartości jako parę z wykorzystaniem konwersji
    // typów
```

▶ Pary są wykorzystywane w kontenerach map i multimap.

Tuple

- W C++11 zdefiniowano tuple do przechowywania wielu wartości a nie tylko dwóch (szablon tuple<> jest analogią do szblonu pary pair<>).
- Tupla posiada wiele ponumerowanych pól, do których dostęp mamy za pomocą funkcji get<i>.
- Tupla posiada konstruktor wieloargumentowy oraz domyślny i kopiujący.
- Tuple można porównywać za pomocą operatorów porównań (porównywanie leksykograficzne).
- Istnieje szablon funkcji make tuple() do tworzenia tupli (typy danych są rozpoznawane przez kompilator po typach argumentów).
- Istnieje szablon funkcji tie() do tworzenia tupli z referencjami (jako argumenty podaje się zmienne).
- Szablon tuple_size<tupletype>::value służy do podania liczby elementów w tupli.
- Szablon tuple_element<idx, tupletype>::type służy do podania typu elementu o indeksie idx w tupli.

Tuple - przykład

Sprytne wskaźniki

- Sprytne wskaźniki są zdefiniowane w pliku nagłówkowym <memory>.
- Zastąpienie szablonu auto_ptr<>.
- Szablon klasy shared pointer<> wiele takich sprytnych wskaźników może przechowywać wskaźnik do tego samego obiektu, tak że obiekt ten oraz związane z nim zasoby zostaną zwolnione dopiero po likwidacji ostatniego sprytnego wskaźnika.
- Szablon klasy unique pointer<> tylko jeden sprytny wskaźnik może przechowywać wskaźnik do tego danego obiektu.

Sprytne wskaźniki

- Wskaźniki typu shared_pointer<> implementują semantykę sprzątania po niepotrzebnym już obiekcie.
- Ostatni istniejący wskaźnik współdzielony odnoszący się do tego samego obiektu jest odpowiedzialny za zwolnienie tego obiektu i jego zasobów (użycie operatora delete).
- Inicjalizacja wskaźnika współdzielonego:
 - za pomocą listy wartości, na przykład:

```
shared_ptr<string> pNico{
   new string("nico")};
```

za pomocą funkcji make_shared():
 shared_ptr<string> pJutta =
 make shared<string>("jutta");

Ograniczenia liczbowe

- Typy numeryczne posiadają ograniczenia zależne od platformy i są zdefiniowane w szablonie numeric limits<> (zdefiniowany w <limits>, stałe preprocesora są nadal dostępne w <climits> i <cfloat>).
- Wybrane składowe statyczne szablonu
 numeric limits<>:
 is_signed, is_integer, is_exact,
 is_bounded, is_modulo, has_infinity,
 has_quiet_NaN,
 min(), max(), epsilon().

Przykłady:

```
numeric_limits<char>::is_signed;
numeric_limits<short>::is_modulo;
numeric_limits<long>::max();
numeric_limits<float>::min();
numeric_limits<double>::epsilon();
```

Minimum i maksimum

Obliczanie wartości minimalnej oraz maksymalnej:

```
template <class T>
inline const T& min (const T &a, const T &b)
  { return b <a ? b : a; }
template <class T>
inline const T& max (const T &a, const T &b)
  { return a <b ? b : a; }</pre>
```

Istnieją też wersje tych szablonów z komparatorami (funkcja lub obiekt funkcyjny):

```
template <class T, class C>
inline const T& min (const T &a, const T &b, C comp)
  { return comp(b, a) ? b : a; }
template <class T>
inline const T& max (const T &a, const T &b, C comp)
  { return comp(a, b) ? b : a; }
```

Minimum i maksimum

```
Przykład 1:
 bool int_ptr_less (int *p, int *q) {
   return ^{-}*p<^{-}q; }
 int x = 33, y = 44;
 int *px = &x, *py = &y;
 int *pmax = std::max(px, py, int ptr less);
Przykład 2:
 int i;
 long 1;
 // niezgodne typy argumentów
 // 1 = max(i, 1); // BŁĄD
 l = std::max < long > (i, l); // OK
```

Zamiana wartości

Zamiana dwóch wartości:
 template <class T>
 inline void swap (T &a, T &b) {
 T tmp(move(a)); a = move(b); b = move(tmp);
}

Przykład:
 int x = 33, y = 44;
 ...
 std::swap(x, y);

Operatory porównywania

- Cztery funkcje szablonowe (zdefiniowane w <utility>) na podstawie operatorów == i < definiują operatory porównań !=, <=, >= i >.
- Funkcje te są umieszczone w przestrzeni nazw std::rel ops.
- Przykład:

```
namespace std { namespace rel ops { struct porown {}; }
class X : private std::rel ops::porown {
  // ...
public:
  bool operator == (const X &x) const noexcept { ...
  bool operator< (const X &x) const noexcept { ... }
};
// using namespace std::rel ops;
X x1, x2;
if (x1 >= x2) \{ ... \}
if (x1 != x2) \{ ... \}
```

Operator statku kosmicznego

- W wersji c++20 wprowadzono operator porównania trójwartościowego <=>, który dla porównania x<=>y zwraca jedną z trzech wartości:
 - strong ordering::less, gdy x < y;</pre>
 - strong ordering::equal, gdy x == y;
 - strong ordering::greater, gdy x > y.

- Deklarowanie nazwy wewnątrz nawiasów klamrowych ogranicza widoczność nazwy do zasięgu definiowanego przez te nawiasy klamrowe. Nie jest tak w przypadku wyliczeń deklarowanych w stylu C++98 za pomocą enum.
- Przykład:
 enum Color {black, white, red};
 // black, white, red są w tym samym zasięgu co Color
 auto white = false; // błąd!
 // white ma już deklarację w tym zasięgu
- W C++11 wyliczenia enum z zasięgiem nie powodują wyciekania nazw w ten sposób:
- Przykład:

```
enum class Color {black, white, red};
// black, white, red mają zasięg Color
auto white = false; // dobrze
// nie ma innego white w zasięgu
Color c = white; // błąd!
// brak wyliczenia o nazwie white w tym zasięgu
Color c = Color::white; // dobrze
auto c = Color::white; // też dobrze
```

- Redukcja zanieczyszczenia przestrzeni nazw oferowana przez wyliczenia enum z zasięgiem jest powodem, aby wybierać je zamiast enum bez zasięgu.
- Wyliczenia enum z zasięgiem są znacznie mocniej typowane - brak jest niejawnej konwersji na inny typ (wyliczenia dla enum bez zasięgu są w sposób niejawny konwertowane na typy całkowite).
- W standardzie C++11 wyliczenia enum z zasięgiem mogą być deklarowane z wyprzedzeniem. Przykład:

```
enum class Color;
```

W celu wydajnego użycia pamięci kompilatory często chcą wybierać najmniejszy podstawowy typ całkowitoliczbowy dla wyliczenia enum bez zakresu, który wystarcza do reprezentacji zakresu wartości wyliczenia. Przykład:

```
enum Status {
    good = 0,
    faled = 1,
    incomplete = 100,
    corrupt = 200,
    indeterminate = 0xFFFFFFFF
};
```

Domyślnie typem podstawowym wyliczeń enum z zasięgiem jest int. Jeżeli domyślny typ nam nie odpowiada, możemy go nadpisać. Przykład:

```
enum class Status: std::uint32 t;
```

Przykłady:

```
vusing UserInfo = std::tuple< // alias typu
        std::string, // nazwa
        std::string, // email
        std::size_t> ; // reputacja
...
UserInfo uInfo; // obiekt typu tuple
...
auto val = std::get<1>(uInfo); // pobierz email

enum UserInfoFields {uiName, uiEmail, uiReputation};
UserInfo uInfo; // jak poprzednio
...
auto val = std::get<uiEmail>(uInfo); // pobierz email
```